

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Isagoge Ad Amorem Divinvm

Pennequin, Pierre

Antverpiae, 1661

21. De Christo Victore, & Triumphatore per Resurrectionem, &
Ascensionem suam in cælum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47132](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47132)

L. I. Conf.
c. 15.

Psal. 49.

In appar.
Dom.

Quòd si tam altos animos induere non potes, quotidianos saltem labores & ærumnas Deo in sacrificium offer, & dic cum S. Augustino: Tibi seruiat, quidquid utile puer didici; tibi seruiat, quod loquor, & scribo, & lego, & numero. & postea Dei oculos testes appellans; Vides, inquit, in corde meo, quia sic est, ut sacrificem tibi famulatum cogitationis & linguæ meæ. Adde ad ista sacrificium laudis, quo honorari se dicit Deus, in ara cordis tui eum amando, admirando, & deprædicando thus laudis accende: ignis holocausti semper ardeat in corde tuo, qui opera, & quæ accidunt aduersa, in sacrificij materiã conuertat: neque enim, ut ait S. Leo, tua largitas de muneris pensatur pondere, sed de benevolentiz quantitate; nec discrepat fructus operum, ubi est par affectus operantium.

CONSID. XXI.

De Christo Victore, & Triumphatore per Resurrectionem, & Ascensionem suam in cælum.

I.
Christo
resurgenti

Primum quod Christo resurgenti, & in cælum ascendenti debemus, est de eius victoria,

triumpho quæ quantum animo capere possumus gaudium: hoc enim ipse Apostolis dixit: *Si diligeretis me, gauderetis utique, quia ad Patrem vado.* Amantis enim est de bonis amici æquè gaudere ac de suis; imò interdum magis, præsertim in Christo, quem majori quàm nos ipsos amore prosequi oportet. Ad hoc gaudium occasione Resurrectionis & Ascensionis nos invitat Vates Regius, dum Christi Resurrectionem, & Ascensionem, per quam arca humanitatis ejus elevanda erat, prævidens usurpâsq; verba à Moyse dici solita, dum arca ad iter prosequendum in deserto in humeros à Levitis tolleretur, dicit: *Exurgat Deus, & dissipentur inimici ejus, & fugiant qui oderunt eum à facie ejus.* quod quam facile feliciterque à Christo conficiendum erat, ostendere volens, addit; sicut deficit fumus, deficiat, & sicut fluit cera à facie ignis; nam & à vento facillimè fumus dispergitur, & cera ab igne consumitur; quantum verò gaudium inde nos concipere oporteat subjungit, *& justi epulentur, & exultent in conspectu Dei, & delectentur in latitiâ;* hoc est, omnibus gaudis, ut spiritualibus epulis non tantum reficiantur, sed exultent, & delectatione lætitiæque circumfluant, imò externo cantu id ostendant; pergit enim nos omnes ad id

id excitare, dicens : *Cantate Deo Psalmum, dicite nomine eius, iter facite ei, qui ascendit super occasum, Dominus nomen illi.* quasi diceret: Illi qui jam super occasum, super omnem corruptionem victor ascendit, epinicia canite, & omnia ad id conducentia parate: qui est jure naturæ Dominus, & hostibus jam prostratis liberum quodammodo dominatū est assecutus. Nec hac excitatione contētus, ne fortassis aliquis ab hostibus nobis timor remaneat; *Exultate*, inquit, *in conspectu ejus*, nec velut orphani, aut destitutæ viduæ timeatis: ille enim Dominus hostium victor & triumphator, Pater est orphanorum, & vindex viduarum, cujus conspectu turbati illi diffugient: ut meritò illius, & nostra causâ lætandum sit.

2.
Majus quā pater prodigi conceperit.

Si Pater prodigi ob receptum filium non victorem, sed à dæmonibus victum, & quot flagitiis, tot vulneribus coopertum dixit alteri filio: Epulari & gaudere oportebat, quia alter ille, qui perierat, ad vitam, quodammodo novam revocatus erat; vitam, inquam, caducam & mortalem, & miserrimis casibus, hostiumque periculis expositam: quid nobis in hoc Christi resurgentis & ascendentis triumpho faciendum? Ecclesia Matrem Christi, quam jam ob Christi victorias Reginam appellat, ad omnem lætitiā in-

vitat. Regina cæli, inquit, lætare alleluia. Currus Dei, inquit idem Vates, decem millibus multiplex, millia lætantium: quidni nos simul inter illa lætantium millia triumphantis Christi currum lætantes comitemur? Noluit aliquando temporibus Tertulliani miles Christianus ad Imperatorum donativum accipiendum coronatus lauro, ut cæteri milites, accedere, sed coronam manu gestans ante Tribunal comparuit, rogatusque cur id contra cæterorum morem faceret; respondit: Christianus sum; jussusque continuo in carcerem duci; cumque ob illud factum ab aliis commilitonibus, inter quos plures erant Christiani, carperetur, occasionem dedit Tertulliano Romæ tum agenti de corona militis librum scribere, ubi fuse ostendit, non licere Christianum in hac vita coronatum incedere: nisi fortè coronâ Christi ex spinis confertâ. Licet tamen nobis de corona gloriæ, qua Christus, morte devictâ, & dæmone debellato, in resurrectione redimitus est, quamque deinde cælis intulit, insigniter gaudere, ad quod gaudium per tot congeminata Alleluia ab Ecclesia Matre nostra provocamur.

2. Alterum quod à nobis exigere videtur Christi resurgentis, & cælos ascendentis triumphus, 3. Gratulationem.

D d d d 3 est

est congratulatio; jam enim illa perditam oviculam unice dilectā, luporum dentibus ereptam, humerisque suis impositam, omnem nempe justorum turbam è limbi miserijs liberam suorum meritorum humeris ac virtute subnixam cælis invehit, & meritò nos omnes, Angelosque sibi felicitate viciniore invitāt, ut olim in parabola: Congratulamini mihi de mortis meæ fructu tam desiderato, qua & corpus meum ad instar agni tormentorum & mortis acerbissimæ lanienâ laceratum divinitatis meæ potentiâ velut humeris gloriosum resumo & cælestibus delicijs totâ æternitate fruiturum ad sublime palatium reveho, unaque amantissimas justorum animas velut gregem selectum in æterna pascua mecum reduco.

4.
Majorem
quam a-
mici To-
biæ testa-
ti sunt.

Venerunt ad Tobiam Achor & Nabath ejus consobrini, cum oculorum lumen filiumque cum conjugè ingentesque cum illa divitijs recepisset, congratulatum de omnibus bonis, quæ circa illum ostenderat Deus. Venerunt & ad domum Zachariæ vicini & cognati post editum in lucem Joannem Baptistam, ut de tanto beneficio sterili huc usque matri congratularentur; sed & Franciscus Xaverius, ubi nostrorum operâ amplificatum Dei honorem hominumque ad meliora conversio-

nes audiebat; solebat dicere; esse quod inde Christo Domino gratularemur. At longè potiore gratulandi materiam in ejus Resurrectionis, Ascensionisque triumphis habemus.

Imperatoribus triumphantibus applaudebant nō tantum amici & propinqui, & milites; sed quicumque ex urbe aliisque Italie locis ad spectandum confluebāt, non tantum voce, sed etiam eleganti habitu & plerumque albâ veste induti diemque istum lætissima festivitate celebrabant: & quid quæso ista triumphantium Imperatorum pompa unquam habuit, si cum Christi solemnitatibus conferatur? præsertim cum Christi lætitia æterna sit; & novis semper accessionibus gloriosior lætiorque futura, cum plures & plures triumphato dæmone cælis inferentur beatorum numerum aucturi? At verò in illis alijs Imperatorum triumphis erat à tergo qui diceret: *Respice post te, hominem te esse memento*: erat & appensum curru tinnabulum, & flagellum, quibus significabatur, eum in tantam calamitatem incidere posse, ut flagris cæderetur, & capite damnaretur; hi enim cum ad necem ducerentur, tinnabula gestare solebāt, ne quis inter eundem, contactu piaculo se obstringeret.

Tertium quod Resurrectio & Ascensio

5.
Aut triumphans
tibus ha-
man.

Tertium
Apol.

Zachariæ
post Res-
urrectio-

6. *Vitz no. vitatem. Rom. 6.* Ascensio Christi à nobis expostulat, & vitæ novitas, & cælestis conversatio: quomodo Christus, inquit Apostolus, surrexit à mortuis in gloriam Patris, ita & nos in novitate vitæ ambulemus: & sequenti capite vult ut serviamus in novitate spiritus; ut nimirum abdicata malè agendi consuetudine, nonos ad virtutem animos sumamus; nescit enim, ait S. Gregorius, veterascere, qui semper per desiderium studet inchoare: quid tibi cum operibus mortuis, quæ ab Adamo, per peccatum moriente, propagata in te propaginem suam multiplicant, qui novam vitam, veteri illa profligata, cum Christo resurgente instituisse debueras? *Si consurrexisti cum Christo*, inquit idem Apostolus, *qua sursum sunt quærite, qua sursum sunt sapite, non qua super terram.* Audi Augustinum quomodo id facturus sis. In rebus corporeis, inquit, aliud sunt pedes, aliud scalæ, aliud pennæ; intus autem & pedes, & scalæ, & pennæ affectus sunt, & bonæ voluntates; peccata omnia aut facit malè ardens cupiditas, aut malè jacens timiditas: transiliat unusquisque omnia ista, erigat scalas suas, exerat pennas suas, transiliat omnia quibus teneri potest in terra, vilem habeat mundum, & omnia quæ delectant in mundo. Uno verbo alibi dicit: *Amando Deum*

ascendis, amando sæculum cadis; ascendit ad cælestem Hierusalem omnis qui proficit; cadit ab hac omnis qui deficit: unde fit, quod ait alibi: *Iter tuum voluntas tua est; amando ascendis, negligendo descendis: & quanto plus amaveris, tanto plus ascenderis.* Nec putes ad ascendendum opem tibi defuturam: ipse Christus faciet tibi gradus, quibus ascendas, ipse disponet ascensus in corde tuo; propierea enim & resurrexit & ascendit, ut nisi obstiteres, te ad novam vitam cælestemque conversationem eveheret, ut dicere posses cum Apostolo: *Nostra conversatio in cælis est: ascensio enim ejus prævenit nostram*, teste S. Bernardo, postea secuturam. O quantam apud Christum gratiam iniremus, si unusquisque hunc ex ejus Resurrectione & Ascensione fructum decerperet! Alphonsus Rex, non tam quod hostes vincere & sciret, & posset, gloriabatur, quam quod victis consulere didicisset: longè amplius Christus, qui hoc unum habet in votis, ut ad nos amplissimus ex victoriis fructus derivetur: quod tum fiet, si cum resurgente ad novam vitam resurgamus, & cum ascendente ad cælos ascendamus: ibi enim sit mens, ait S. Augustinus, & hic erit requies, & nihil cruris sentit in nervo, ubi animus in cælo est, ait Tertullianus. CON-

*Psalm. 126.
Psalm. 85.*

Psalm. 38.